

Bornholm dog 6) og i Købstæderne og Handelspladserne 1 for hvert fulde Antal af 250 Indbyggere foruden et vist Antal Suppleanter. Den nærmere Bestemmelse af, hvem der blandt den saaledes udtagne store Kreds (Antallet vil efter sidste Folketælling i alt blive 8 à 9,000 foruden Suppleanter) skal være Nævninger, overlades *udelukkende til Afgørelse ved Lodtrækning*, idet der nemlig ved Lodtrækning først udtages de, der skulle optages paa Aarslisten (for København 600, for Bornholm 120 og for hver af de øvrige Nævningekredse 200), blandt disse igen de, der skulle være til Disposition for det enkelte Ting, og blandt disse endelig de, der skulle fungere i den enkelte Sag.

De Betragtninger, der have været ledende for Kommissionens Flertal ved Foretagelsen af denne Ændring, kunne i Korthed angives saaledes:

Nævningehvervet er af saa stor Vigtighed og kan efter Omstændighederne være saa vanskeligt, at det ikke kan gaa an uden Kritik at tage hvem som helst dertil. Der maa skaffes nogen Sikkerhed for, at Nævningerne ere retsindige og fornuftige Mænd, og der maa derfor finde en vis Sigtning Sted blandt dem, der i øvrigt fyldestgøre de almindelige Betingelser for at være Nævning. Saadan Sigtning foretages da, saa vidt vides, ogsaa overalt, hvor Nævninger anvendes.*) Det kan imid-

lertid ikke anses for heldigt, at denne Sigtning, saaledes som foreskrevet i det tidligere Forslag, foretages under eet for større Kredse gennem særlig dertil beskikkede Udvalg. For det første vil det nemlig næppe være muligt at angive en Regel for Sammensætningen af disse Udvalg, som ikke enten fra den ene eller fra den anden Side vil blive energisk bekæmpet som tagende overdrevent Hensyn til visse bestemte Samfundsklasser eller Samfundsinteresser. Det er derhos i hvert Fald næppe heldigt, som sket i det tidligere Forslag, at give Retten en særlig Indfyldelse paa Valget af Nævninger. Disse skulle, inden for deres Hvervs Grænser, bære det fulde Ansvar for de Afgørelser, der fældes; og Offentlighedens Følelse heraf bør ikke udsættes for at svækkes eller fordunkles ved, at Retten selv faar Andel i deres Kaldelse. Endelig kan mod det tidligere Forslags Ordning den Indvending gøres, at de Kredse, for hvilke de paagældende Udvalg skulle fungere, ere for store til, at Udvalgene kunne have det

stemmer, af kommunale eller andre stedlige Raad („Vertretungen der Kreise, Aemter, Gemeinden oder dergleichen Verbände“), men i Mangel af saadanne af Underdommeren. Paa Grundlag af disse Forslagslister udtages Nævningerne til Aarslisten af Landretten i et Retsmøde, hvori Rettens Præsident og 4 andre Medlemmer af Retten deltage.

I *Østerrig* har en Lov af 23de Maj 1873 fastsat følgende Ordning: En Statsembudsmand (der Bezirkshauptmann) skal, idet han indsender Grundlisterne for sit Embedsdistrikt, til Præsidenten for Retten i 1ste Instans, paa disse betegne de Mænd, som han paa Grund af deres Forstand, Anseelse, Retsindighed og Karakterfasthed samt i Lande med flere Sprog ogsaa paa Grund af deres Sprogkundskaber anser fortrinlig egnede for Nævningehvervet. Selve Valget af Nævninger til Aarslisten blandt de paa Grundlisterne opførte foretages af en Kommission, bestaaende af ovennævnte Præsident og 6 af ham tilkaldte Medlemmer, hvoraf 3 Dommere og 3 Ikke-Embedsmænd.

I *Norge* udvælges ifølge Lovens om Rettergangsmaaden i Straffesager af 1ste Juli 1887, Kapitel V, for to Aar ad Gangen blandt dem, der fyldestgøre de almindelige Nævningebetingelser, et Antal Nævninger (Lagrettemænd), i Reglen 50 Gange saa mange, som der er fastsat Lagmandsting for Aaret. Ifølge Lovens § 48 bør dertil vælges Mænd, som paa Grund af Retsindighed, Dygtighed og Selvstændighed anses særlig skikkede til Hvervet. Valget foretages af Kommunalbestyrerne efter Forslag af et Kollegium, bestaaende af Formandskab (3: kommunale Raad), Forligelseskommissærer samt paa Landet og i Ladestederne Lensmanden eller Lensmændene og i Købstæderne Magistraten.

*) I *England* vælges Nævningerne for Aaret blandt de paa Grundlisterne opførte Mænd (»Jurybogen for Aaret«) af Sheriften.

I *Frankrig* er ifølge Lov 21de November 1872 Ordningen den, at en Kommission i hver Kanton, bestaaende af Fredsdommere og Maire, udvælge som egnede til Juryhvervet et Antal Mænd, dobbelt saa stort som det Antal, der falder paa hver Kanton, og at derefter en Kommission for hvert Arrondissement, bestaaende af alle dettes Fredsdommere og „conseillers generaux“ under Forsæde af Præsidenten for den civile Kollegialret i første Instans, foretager det endelige Valg, uden i øvrigt at være bundet til de Navne, den kantonale Kommission har optaget. De af Arrondissement-Kommissionen valgte samles derefter for hvert Departement i alfabetisk Orden som dettes Aarsliste.

I *Tyskland* er Ordningen ifølge Gerichtsverfassungsgesetz af 27de Januar 1877 § 87 (jfr. § 40) og § 89 følgende: Et Udvalg, bestaaende af Underdommeren (Amtsrichter), en administrativ Embedsmand og 7 Tillidsmænd, affatte en Forslagsliste, der indeholde 3 Gange saa mange Navne, som der falder Nævninger paa vedkommende Distrikt. De 7 Tillidsmænd vælges i Overensstemmelse med, hvad de enkelte Landes Lovgivning nærmere derom be-